

הפועל תל אביב מארחת את הפועל באר שבע, מחזור 20/רונה מיקם

"כמו דרבי" אמר האוהד פטרמן, בראיון לאחד המקומונים התל אביבים בסוף השבוע. ספק אם הבאר שבעים מכירים את ההרגשה של דרבי, אבל השבוע חולקו בבאר שבע כרוזים עם הכותרת "צו 8", והסעות מסובסדות על ידי העירייה ניסו להתחמק מההצפות בכבישים במטרה להציף את בלומפילד. שייע מכין לאלו כהן תבשיל חם לחורף שילכול את ההרכב ששיחק במחצית השניה בחיפה, עם שביט בשער, חליס, דומב גרשון ואנטבי בהגנה, חן, ואבוקסיס במרכז הקישור, כנפו או אוגבונה בשמאל (?), פנס טיל טורפדו בימין ווסיליוק חלוץ חוד. רק שני נצחונות בית באמתחתנו העונה, מול שני נצחונות החוץ של באר שבע. במשחקי הבית הפועל כבשה במחצית הראשונה שלושה שערים מול שישה שערים שבאר שבע ספגה. במחציות השניות באר שבע כבשה תשעה שערים, כנגד חמישה שערים שהפועל ספגה. ביום שישי הפסיק אלי כהן את האימון הבאר שבעי, בטענה לחוסר רצינות. האם זאת היתה עוד שליפה מהמותן של השריף שמנסה להטריף את שחקניו? בכל מקרה המאמן הקשוח יעלה עם אלבז הצעיר בשער, אילוז, מאטיץ', יפרח שישחק למרות פציעתו במדי הנבחרת, בן דיין, אלימלך, סראיץ', דה אולביירה, מינטואן, אברג'יל והאווירון. במבצע מבורך של ההנהלה נפתח שער שבע לנשים וילדים, ולשער חמש יכניס כל מנוי חבר, עם ניקוב, כמו באוטובוס. נקווה שהאוטובוס שלנו לא נוסע למקום הלא נכון. רק נזכיר שהמשחק הקודם הסתיים בהפסד בדקה התשעים, משער של יניב אברג'יל. משחק ממנו החלה שרשרת כשלונות, שנגדעה רק במחזור שבער. לאחר שהקבוצה הוכיחה בחיפה שגם את שרשרת הכשלונות ניתן לשבור, הגיע הזמן להוכיח שגם רצף הצלחות זה משהו שעדיין לא הספקנו לשכוח. אם בעונה הבאה רוצים להימנע ממפגש איזוטרי עם מכבי באר שבע, צריך לנצח כבר היום את הפועל באר שבע.

האגרוף שלי נגמר איפה שהלסת שלך מתחילה/ סופה אדומה

אלימות צד ג' - האירוע התמוה שהסעיר את הכדורגל הישראלי, הזכיר לי תאונת דרכים "ישראלית": אתה מלטף/מנשק בטמבון איזה מישהו, הוא יוצא מהאוטו מנפנף בידיים ותוך שניות, ביד אחת הוא אווז בצוואר (החובש מהאמבולנס כבר ידאג לשים לו פילדלפיה לכמה שבועות) וביד השנייה מזעיק ניידת משטרה (בשלב הזה אני מתחילה לבכות ללא מעצורים). אחרי שמחליפים פרטים וכו', אני פתאום שואלת את עצמי, מה היינו צריכים את השוטרים בכל האירוע? בקיצור, אם המשל לא הצליח, עושה רושם שבסיום המשחק, שוב הצליחה משטרת ישראל לעזוב את המגרש בליווי ובחסות השופט: נכון, שוטרים נכנסים לכל יציע של אוהדים בשנים האחרונות (לעשות סדר!?!), אבל ביציע של סכנין, היה נדמה לי שהם נהנים מזה קצת יותר. לזכותם של האוהדים מסכנין, אציין כי מרגש לראות קהל אוהדים שעומד על שלו ומחזיר. אם כל האוהדים בארץ היו מתארגנים כמוהם כנגד אלימות השוטרים, אולי היא הייתה נפסקת.

שלוש נקודות - אני, בניגוד לכלי התשקורת, לא שכחתי שהדבר החשוב שקרה במוצ"ש האחרון, היו שלוש הנקודות שנכנסו לי לבגאז' בחנייה בקרית אליעזר. קשה לי לחשוב על מישהו למעט גל סוקולובסקי, משה קשטן או רון עמיקם שיידע להגיד לי מתי ניצחנו שם בפעם האחרונה. על אף ששמחת האוהדים והשחקנים הייתה קצת מוגזמת בעיני, צריך גם לדעת להחמיא: משחק התקפי, חילופים נכונים, הקרבה, נחישות וניהול משחק טוב של שני המאמנים. מוטב לכולם לזכור, כי עד שלא יוכח אחרת, מדובר באירוע חד פעמי. בעונה האיומה הזו, עם כל הטעויות שנעשו עד כה, אני מאוד מקווה שהפועל לא ניצחה בטעות...

קצה הקרחון - ניסיתי. ניסיתי להתאפק מלכתוב נגד ההנהלה. כמעט שהצלחתי להתעלם מפרצופו של המנכ"ל בשורות הראשונות של היכל נוקיה במשחק שמורו-ליג, ואז נזכרתי שיש לי בפרויזר את גיא צרפתי. האמת, אני יודעת שבחורף מאוד קר בקרית שמונה אבל מכאן, ועד להמיר את סירובו להתמודד עם מעבר לקבוצה בינונית קרה ורחוקה מליגת המשנה בלאר חברה לוודקה זולה, שניצל של אסתרירקה וירקות של סנפרוסט שיש בפרויזר של גזי (אין שם טבעולי?!). המרחק עולה מזה שבין וולפסון לצומת כח. הלו! מישהו חתם איתו חוזה! מה נהיה מכם? אני רק רוצה להזכיר, כמה טרוניות היו על כך ש"אף אחד לא רוצה לבוא להפועל" בשבוע בו הסתיים מועד ההעברות. לא משנה איך תיגמר העונה, כנראה שנצטרך עוד איזה אסון עולמי שיקרה בקיץ, בכדי לאסוף שחקני חיזוק לעונה הבאה. טוב שהפשירו את צרפתי (שלא תלך לבד לים גיא, כשקר מדי) מוטב שחברי ההנהלה גם יפשירו את הלב והמוח.

התהום שפעורה בין לוזון לזינו - רק לפני כמה שבועות חזיתי בניצחון נוסף של משפחת לוזון על האימפריה האדומה מתל אביב. פשוט להעריך את האחים הללו שקרוב לעשור אוספים שקל לשקל (מישהו יום אחד עוד יבדוק מאיפה) ובונים קבוצה שלדעתי תוך עונה עד שלוש גם תביא להם אליפות. מאידך, היום אצפה בזינו וחבריו האונומיים להנהלה, שכל אחד מהם מייצג חמולה באר שבעית גדולה יותר מחליליה וגנאים בסכנין (מי לא זוכר את המקהלה שמיררה לגוטמן את החיים בשל סירובו להרכיב את מורדי ועקנין). נותר רק לקוות ולהתפלל שהפער בין הניהול המצוין של בנק לוזון לנדל"ן פתח תקווה לניהול הפרובינציאלי של אולמי השמחה לא יודעים קרוא וכתוב באר שבע יבוא לידי ביטוי על כר הדשא. מבחינתי, רק בתוצאה.

משפט לסיכום: יאללה הפועל מלחמה.

היום, במשחק מול הפועל באר שבע, ימכנו ההתרחמות לקראת הדרבי שיצרך בצוד פחות מחודש. נוכח מצבה הקשה של הקבוצה, ונוכח הידיעה שרק בכוחנו אצלור להצאת מהמקום בו היא נמצאת, אנחנו מקווים כי תצלרו לנו אצלות את כל מה שביכולתנו בכדי להריט את הקבוצה קצת יותר טובה. היום יהיה ניתן למצוא את המתרחימים לפני, במהלך ואחרי המשחק. הם יסתובבו עם תאים למצן ליהוויים. חשוב לציין כי הכסף הנאסף ממשחקי אקדמיים אביזרי ציוד חוקיים בלבד.

בניצחון בכשלון הפועל זה השגעון

הליצן העצוב/עומר חרמש

יונתן גפן-משורר, שמאלן, אבא של ואיש מעורער בנפשו כמו 90% משער 5 כתב פעם: "הליצן שבי צוחק לי, הוא יודע שאני קרקס, רציתי לשאול אם בפנים הוא עצוב יידעתי שהוא יכעס".

בשנים האחרונות, מאז יבשה טיפת האורגזמה האחרונה שלי מהשער של קלשנקו לרשתה של מילאן באצטדיון GSP, אני נמצא על הגבול הדק שבין שיגעון לחידולו- מה יגיע קודם: התקף הלב הראשון שלי (בתקווה שהזקנה מאוסישקין תנשים אותי) או המשחק הראשון בו לא אתגעגע ליכולת הסיום של תמיר לינהרט האגדי.

כאוהד הפועל, עליך להסתגל למצב נתון ולקחת בחשבון שכמו שאת ל-100 כונפות תיפול לך לפתע פצצה בין הרגליים, כך הדאבל ואתה עונה אירופאית בלתי נשכחת, כמוהם כפיצוי על סבל, תיסכול ומריטת שערות באופן כמעט קבוע, הרגשה כזאת שגם אם יגיע אלינו יעקב שחר הנאחס ירחף מעליו והוא יביא לנו את ווילפרד מוגיי לעונת פרישה, שים את גייזי קפלן בשקמה רמת חן והוא יעשה ממנה אימפריה, שמתם לב שכמעט תמיד עובדים עלינו בזרים? ומכיוון שהפועל היא אהובתי הניצחית והאישה הרשמית לכשתבוא היא רק פילגש, עלי לחיות עם הפועל כמו שהיא ולכך יש שני דרכים: הדרך הראשונה-לצעוק, לקלל ובכך לסכן את הבריאות שבעתיים והדרך השנייה- להפיק מכל הרע הזה (כשניתן) מעט מההומור הציני שכ"כ מאפיינים אותנו.

אני משלב בד"כ את שתי הדרכים: כשהמשחק מתחיל אני מעודד, צועק, מדרבן ולעתים לא עלינו-מקלל.

אם זה עזר וניצחנו, אין מאושר ממני, אבל אם הגיעה הדקה ה-80, ניקח לדוגמא את המשחק שהיה באשדוד: הפועל בפיגור 0:2, אוגובנה מבצע פליק-פלאק נוסח נאדיה קומאנצ'י וברור שאין תקווה, אז אני חובש את כובע הציניקאן, זה לא בכוונה ולפעמים זה לא בא בכלל.

כך לדוגמא: נגד נצרת-עילית זה לא בא, משחק שלם אני צועק על שחקנים ואוהדים שצועקים: "נו", "הנה" ... כל פעם שהפועל עוברת את החצי, הם מצפים לגול אתם מבינים? הם נפלו על הראש? זה המטרה בכדורגל, להבקיע?

שלומי, אוהד יקר אמר לי אז: "בחיים לא ראיתי אותך כ"כ עצבני.... המקרה ה"ל לא מעיד על הכלל, אני לא בוחר זה בא לי טבעי, פעם אני טוביה צפיר מ"חגיגה בסנוקר" ופעם אני טוביה צפיר מטלנובלות בע"מ.

דוגמא הפוכה: נגד אשדוד בחרתי לעשות חיקויים אותנטיים של שיער אל מול אוזניהם הנחרדות של האישה, הבן רונן והתאומות השוות, נגד בני יהודה לאחר שהרעתי ממושכות לשחקנים למאמן ולהנהלה על עבודתם הנהדרת וגיפתי קשות את אלי בואנו, ד"ר לווינקוף, יום טוב טליאס ועודד איש המשק קראתי לשייע: "עוזי כהן האשכנזי" והזכרתי לו שהוא קרוב להדיח את אלון מזרחי מפסגת "הוצא מהקשרו" ולקינח עשיתי השוואות בין האוזניים שלי לשל חזי שירזי ואף הצעתי לרונית אשכנזי את חסדי" כאב ילדה העתידי.

אז נכון שלפעמים זה מעצבן אנשים שחושבים כאילו אני לא לוקח את כל העניין ברצינות, אבל מה נשאר לי לעשות? לצעוק לשמיים? להתאבד? לצעוק: תאומים, תאומים תאומים? הלו אני 22 שנה בעסק! פעם אמר איש חכם: אצל המשוגע תמצא אמת.

אז למי שנזדף בי: גם אני חי את הקבוצה שלי לטוב או לרע- בחלומות ובחיים, גם אני מתעורר מספר שעות לאחר משחק בטרם עת ולא עוצם עין בגלל הקבוצה שלא נותנת לי מנוח, גם אני מתאפק בכל כוחותי שלא לחבוט בילד בן 8 מכביסט שדורך על פצעיי בשבילי הקיבוץ.

כמו שצינתי, אני ליצן עצוב: תצחקו ותבכו איתי ביחד ככה תזכו להאריך חיים ואולי לראות את ביברס נתכאו מנצח דרבי.

מי יודע אולי צפויים לנו ימים טובים, מי יתן והיום נגד ב"ש תהיי לי הזדמנות לרוץ עם תחתונים מרוב שמחה בסיום המשחק כפי שעשיתי זאת נגד סכנין בסיבוב הראשון (אני מאחל זאת לאוהדות שלא כל יום ראות גבר בדמותי בלבוש מינימלי).

מילה לאוהדים לסיום: השתדלו לא להיות פאסיביים עד סוף העונה כי נשאר לנו תואר חשוב מאוד חוץ מהגביע: אלופת המדינה במדד הגזענות, אחרת חלילה נרד ליגה בליגת הגזענות וזה הכי משפיל, אז תמשיכו לתת עצות מועילות למוני פנאן ושמעון מזרחי. יאללה תהיו חזקים.

היה היה/נתי ממלבורן

היום, לכבוד המשחק שלנו מול באר שבע, אחר המשחקים החשובים שלנו בשנים האחרונות, אכתוב על שלושה משחקי עבר נגד הקבוצה האדומה מהנגב.

מחזור 9 עונת 81-80. אחרי עונה טובה שהספיקה רק למקום השני, אחרי שינסן ניסנוב אמר בתחילת העונה שהמטרה היא להתקדם מקום אחד בטבלה, פתחה הפועל את הליגה בסערה והגיעה למשחק נגד ב"ש במחזור התשיעי כשהיא במקום הראשון, עם אפס הפסדים.

המקדש היה מפוץ באדומים שבאו לראות את הפועל נותנת עוד הצגה בדרך לאליפות. אבל הפועל, כמו שרק היא מסוגלת ברגעי האמת, חטפה פיק ברכיים והציגה משחק נרפה בעוד ב"ש נתנה הצגה בראשותו של שחקן צעיר שהגיע מאשקלון בשם מוריס ז'אנו, שגם הבקיע את שער נצחון שקבע הפסד ראשון להפועל בעונת 81-80.

שבועיים אחרי הפועל חזרה למקדש, הביסה את מכבי בדרכי, ושוב למקום הראשון ממנו לא נפרדה עד לסיום העונה. דרך אגב- אחרי אותה עונה ובזכות ההצגה שהוא נתן, קנתה הפועל את מוריס שנשאר אצלנו יותר מ10 שנים עד שפרש. עונה לאחר מכן הגיעה עונה אפורה, כשחוץ משני משחקים שנחרטו בזכרון לא נשאר דבר בדפי ההיסטוריה של המועדון. בסוף אותה עונה הפועל סיימה במקום החמישי ונפרדה מהמאמן הדגול דוביד (הכריש) שוויצר. אחד משני המשחקים שנשארו בזכרון באותה עונה היה הנצחון 1-0 בדרכי משער בדקה ה-90 של נמרוד דרייפוס. השני היה התבוסה של 0-7 שהנחילה הפועל לאדומים מב"ש. אחד הדברים שנחקקו לי בזכרון מאותו משחק התרחש

במחצית השנייה. במצב של 0-4, שבי (שבאותה עונה שיחק עם פציעה מטרידה בשרירי הבטן, ובנוסף לזה סבל מחוסר מזל, שהוביל גם לאיבוד הבטחון) פרץ לבד מול השוער, עבר אותו, ומהצד של הרחבה בעט לכיוון השער. הכדור פגע בקורה הרחוקה, התגלגל על הקו, פגע בקורה השנייה ויצא החוצה. הראשון שהגיע אל הכדור היה גילי

(שבניגוד לשבי הייתה לו עונה גדולה) שבעט את הכדור פנימה, ורץ לחבק את שבי המאוכזב. ד"א- בסוף אותה עונה אפורה הגיעה הפועל בפעם השנייה ברציפות לגמר הגביע, ובמשחק אפור ומשמעם שהתאים לאותה עונה, הפסידה 1-0 הפועל יהוד משער בבעיטת

עונשין חלשה של רוקבן. עונת 84-83, אחרי סיום מצוין של עונת 82-83 עם זכייה בגביע, הייתה הפועל המעומדת מספר אחת לאליפות. עם

ג'מי שחזר אחרי עונת התאוששות בהפועל ר"ג הציגה הפועל באותה עונה את הקבוצה הכי טובה ב33 שנים האחרונות. אחרי פתיחה מצוינת של העונה (לא נוצחה עד המחזור ה-14) נכנסה הפועל למשבר בתחילת הסיבוב השני, משבר שהרחיק אותה מהמקום הראשון (שם הייתה בית"ר). במצב הזה היא הגיעה לב"ש. זה היה אחד המשחקים הבודדים שהחמצתי באותה תקופה, אבל בחיים אני לא ישכח את

שידור המשחק הזה בשירים ושערים. הפועל נתנה קונצרט במגרש בו הכי קשה לשחק, ובמצב של 1-3 עובר השידור למאיר אינשטיין שתיאר את המשחק. בשידור חי הוא שידר- "משה סיני עובר שחקן אחד, עובר את השני (פה הוא כבר התחיל לצעוק), הוא נכנס לרחבה עובר עוד שחקן, עכשיו הוא מול השוער - פנימההה, משה סיני, שחקן גדול. בסופו של דבר הפועל ניצחה 1-4, וחזרה לכושר משחק

נפלא, לעומת בית"ר שנכנסה למשבר. הפועל הצליחה לצמצם את הפרש הנקודות מבית"ר, אבל זה לא הספיק לשתיהן. בסוף העונה מכבי חיפה, שבאה מאחור, לקחה את האליפות.

בקטנה/ עירד צפיר

1. המפתח לניצחון: בכל נצחונות החוץ של הפועל העונה המשטרה נעלה אותנו ביציע לאחר המשחק.
2. הקאמבק מול סכנין בא בניגוד לכל הציפיות, אבל בעצם שום דבר יוצא דופן לא קרה בשבת האחרונה. כמו בכל שבוע, אוהדים יצאו מיציע ג' מאושרים.
3. מס' אוהדים התכנסו השבוע כדי לדון האם הניצחון הראשון בקללת אליעזר מאז ספטמבר 97 נחשב לשובר מנחוס. הדעות היו חלוקות ולבסוף הוחלט לא לקבל החלטה עד המשחק הקרוב מול הפועל חיפה כדי לא לנחס.
4. תומר אליהו, שחקן סכנין ואדום במיל' אמר לפני המשחק בשבוע שעבר: "יצבוט לי בלב אם ננצח את הפועל". שאהר חלאיילה, חבר הנהלת סכנין זעם עליו בסיום וצבט אותו בגב.
5. אסף קינן שרק לסיום לפני תום תוספת הזמן והוענש ע"י סכנין בזמן פציעות.
6. השופט טען בסיום שטעה כשלא הרחיק גם את יגאל אנטבי. ראשי הפועל פנו להתאחדות כדי לבדוק האם ניתן להשעות את השחקן בכל זאת ממס' משחקים.
7. בהמלצת מאמניה, מאיה ערוסי, אלופת ישראל בטקוואנדו יוצאת להשתלמות של שבוע אצל אייל לחמן.
8. שחקן בכיר בהצגה "מילאנו": "דב נבון לא עמד בציפיות. אם היה לנו שחקן טוב יותר לא היינו עוצרים ברבע גמר גביע אופ"א".
9. כפיר אדרי אמר בראיון: "יש לנו הנהלה ברמה של ליגת אלופות". תגידו, זה אפשרי בכלל לעשן אפדרין?
10. יוסי אבוקסיס יעבור השבוע ניתוח לייזר מיוחד להסרת אות הקיין ממצחו.
11. סטטיסטיקה: הפועל ת"א נמצאת ברצף של שני משחקים ללא הפסד!
12. פורים מתקרב והאיש עם הפטיש ומגל בסמל של הפועל כבר התחפש לטל חן.
13. יוסי רוזן יצא אמש למבחנים בארה"ב וכבר הרשים שני מועדונים בניו-יורק. יתכן שבקרוב הוא יקבל כרטיס VIP.
14. עיריית ב"ש התגייסה לטובת הפועל המקומית: תממן מאות גמלים להבאת מחלקת הנוער של המועדון לבלומפילד.
15. המנכ"ל גיא עמוסי הרביץ ציונות בשחקנים: "תלמדו משראס ופארקר ותחילו לנצח. חייבים להבטיח את ההישארות בהקדם כי במאי יש את הפיינל פור של היורוליג".
16. ברגע האחרון-שינוי קל במבצע חבר מביא חבר ביוזמתו של המנכ"ל עמוסי: כל בעל מנוי בשער 5 יוכל להכניס בעל מנוי מיד אליהו.

מעודד צבעים
מרכז הצבע הגדול במדינה

רח' הכשרת הישוב 10 א.ת. חדש ראשל"צ, בית גירון 2000. טל. 03-9626746 פקס: 03-9523116

אין לנו קבוצה אחרת / ארז גבר

היחסים שלי עם אבא כבר לא אותו דבר. מזה תקופה שאני חש שמשוה יושב לו על הלב ומפריע. בשיחת שישי אחר הצהריים האחרונה ברגע של אמת הוא פלט את זה החוצה ואמר "ארז אני מאוכזב ממך".

אחרי דקות של דממה שהשתרעה בחדר התאוששתי ועניתי "אבא, תן לי צ'אנס. הבחורה הנכונה תבוא גם תבוא, ואהפוך אותך לסב גאה ומאושר, וגם בעסקים אני מריח את זה.. עוד קצת מזל ואביא את המכה, כך שתוכל לצאת לפנסיה מוקדמת, לשבת רגל על רגל ולא תצטרך עוד לעבוד".

זה לא זה, הוא נאנח והמשיך "במשך 35 שנה לפני שבאת לעולם אהדתי את הפועל והכל היה בסדר, אליפות פה אליפות שם, מדי פעם תחתית, ואז אתה הופעת והעברתי לך את הלפיד למשמרת, ומאז ועד היום רק צרות. ב-89 היית עוד ילד אז הסכמתי לסלוח אבל עכשיו אתה כבר כמעט איש. איך אתה נותן לזה לקרות?"

"אבא – עניתי - כנראה שזה הגיל, אבל כבר שכחת את גילי ב-86 ובן שטרית שנתיים מאוחר יותר? ומה עם בלילי אפק ושאר הילדים בדאבל 2000?"

"הכל טוב ויפה" הוא ענה "אבל לפעמים הכאב שהיא מייצרת עולה על האושר"...

מאוחר יותר באותו יום השישי זכיתי לקבל ממנו את ה sms הראשון ביחסים בינינו עם הנוסח שמופיע בכותרת. מלבד ההפתעה בידעיה שאבי יודע לשלוח הודעת sms הבנתי כמה קשה מצב הקבוצה.

תמיכה ממקום בלתי צפוי – "בנפול אויבך אל תשמח". בשבועות האחרונים כשרע לי ועצוב, אני מחפש כתף רחבה (כותל) לבכות עליה. לפתע, משומקום צצים להם המכביסטים. כן, כל אותם חברים שבתקופות עכורות כאלו, עטו על המצב כמוצאי שלל רב עם הקנטות והעלבות משנים עורם ומתגלים כבני אדם (עד כמה שאפשר לצפות ממכביסטים).

חבר אחד שלא אסגיר את שמו מטעמי הגנה על בטחונו וכדי שיוכל להמשיך לחשוף את פרצופו הלא כל כך יפה בקרית שלום (רק נאמר שכינז' הוא על שם הספרה המיתולוגית של אבי נימז) מתקשר, מלווה ותומך. ואילו חבר "צהוב" אחר כמעט והצטרף עימנו לנסיעה לקריית אליעזר למשחק מול סכנין.

גם הם, כמו אבי, מפחדים מחיים בלי הפועל בליגה הראשונה. **ובהשאלה מהמנון ישן ובית"רי "אל תירא הפועל אל תירא כי גור אריה הלא אתה".**

פיינורד לבנת/ ניר צדוק

הירח מסתיר את השמש, משה קצב נשיא המדינה, לימור לבנת אחראית על חינוכם של אלפי עוללים רכים – כל התופעות המופרכות הללו היו מנת חלקינו בשנים האחרונות. עכשיו הצטרף לחיינו גם מחזה שהוא יותר נדיר מעוזי כהן בספריה עירונית - ניצחון בקרית אליעזר – קשה, מכוער, אבל עם חיוך של מיליון דולר על הפנים. לא יודע בנוגע אליכם, אבל לפחות עבורי, זה סימן לכך שאולי עוד נוציא משהו מהעונה המחורבנת הזאת – מיסטיקה וכיוצא בזה. אין ספק, הכל הולך לנו השנה יותר מדי קשה. הפועל, שאף פעם לא הייתה קרובה לדת יתר על המידה, מענה את עצמה בסיגופים דתיים בכדי לזכות לעדנה ולגאולה בעולם הבא (העולם של הליגה הלאומית?), ומפקירה את ההווה לחסדיהם של פאנצ'רמעכרים בדיקטטוריון המורם מעם. ג'ון פנטסיל, האיש הראשון שהצטלב בהר מירון, לא שיתף פעולה עם תענית שייע שהחליטו להעביר אותנו בתקופה האחרונה, ועם שער נצחון שלקוח ממחוזות נשכחים של משחק אטרקטיבי, קירב את הפועל אל מעל פני המים.

לכאורה, העתיד נראה ורוד ובקרוב נראה את שלום ושייע הרכבים לעבר השקיעה על גבו של חמור שחור בשם אוגבונה, אבל מי אם לא הפנזין המתהדר בשם "באסה" יעמיד לכם מראה עכורה מול הפנים. אני לא יודע כיצד נבחר ההרכב של הפועל תל אביב, אני כנראה יודע שמעורבים שם משחקי ילדים מהסוג של "אן דן די נו סוף על הקטי קטו, יוסי אבוקסיס", כי אחרת לא באמת ברור מה עושים על הספסל השניים החביבים שנחטפו מתחת לאף של רוד חולית ופיינורד. במקרה שלהם, כפי שציפנו, מדובר כנראה בפיינורד קינשאסה, אבל במקרה של אבי כנפו זה פיינורד טוברוק – קבוצה שלא קיימת אלא בדמיון, בדיוק כמו היכולות שלו כשחקן. בעוד אשמתם של סאדאם וביקסוויט עדיין לא הוכחה (לפחות לא בבית דין שדה שמתקרא הפועל תל אביב), חפותו של אבי כנפו נשללה ממנו מזמן, ויוסי אבוקסיס עושה לאחרונה הכל כדי לשלול גם את זו שלו. לצערינו, כל התפילות והבקשות צפויות להתקל בחומה בצורה. שייע, יותר מכולם, יודע שמתכון לעוגה מנצחת לא מחליפים.

אז הניצחון על סכנין היה באמת מחזה מלבב, והחיבוקים והנשיקות שהופרחו לאוויר לאחריו היו מראה לתקופה נשכחת, אבל נותר רק לקוות שהסיבות שהביאו אותו היו תכנון, חשיבה, יכולת להגיב לאירועים במגרש, ולא סדרה מקרית של אירועים שלא קשורים אחד לשני. סדרה כזאת כבר יש לנו בקישור.

התנצלות: בגליון האחרון נפלה טעות מצערת ושוכתבה ההיסטוריה. הופעת הבכורה של שלום תקווה נערכה במשחק מול מכבי הרצליה, ולא כפי שפורסם. כמו כן, השער של דני איזמירלי אשר הוריד את הפועל תל אביב ליגה, הובקע בדקה ה-76 ולא כפי שפורסם. כצעדי ענישה נערפו ראשים, פוטרו אנשים ואחד מהכותבים אף נשלח לדרום אמריקה.